Lublin, 1 kwietnia 1946 r.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 5.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

Poz. 22

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY LUBELSKIEGO

dotyczące zwalczania wścieklizny na obszarze Województwa Lubelskiego.

Nr. Wet. 10/103/46.

Ze względu na obecny stan i szerzenie się wścieklizny na terenie województwa na podstawie art. 108, ust. 1a, Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania Władz Administracji Ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), oraz art. 16 i 70 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dn. 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), oraz par. 327 do 331 rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) zarządzam celem rychłego stłumienia zarazy, co następuje:

I.

Cały obszar Województwa Lubelskiego uznaję jako obszar zagrożony wścieklizną.

Na obszarze tym mają być wszystkie psy trzymane dniem i nocą na uwięzi, albo zaopatrzone w bezpieczne niezawodne kagańce, wykluczające możność ukąszenia, albo też pomieszczone w lokalach lub obejściach zamkniętych, żeby nie mogły wydostać się i wejść w styczność z obcymi ludźmi, lub zwierzętami. Psy pokojowe podlegają tym samym warunkom.

Wyjątek stanowią psy pociągowe, myśliwskie, policyjne i owczarskie o tyle, że pierwsze mają być zaopatrzone tylko w bezpieczne kagańce, zaś psy myśliwskie od chwili rozpoczęcia łowów aż do ich ukończenia, policyjne psy w czasie tresury lub tropienia złoczyńców, a psy owczarskie w czasie strzeżenia trzody mogą chodzić wolno bez kagańców.

Uwaga: w rozumieniu niniejszego rozporządzenia za pewną uwięź należy uważać z mocnych ogniw złożony, ciągły łańcuch przymocowany do rzemiennej obroży.

Psy nieupięte w sposób wyżej podany, lub zaopatrzone w kagańce nieodpowiadające powyższym wymogom i nie prowadzone na smyczy, należy traktować jakby w ogóle nie były upięte, względnie nie zaopatrzone w kagańce.

II.

Wszystkie psy powyżej 3-ch miesięcy wieku mają być w miastach, osadach i gminach do końca marca r. b. zarejestrowane i prowadzone w ścisłej ewidencji, z wyjątkiem psów będących własnością Milicji Obywatelskiej oraz Urzędu Bezpieczeństwa dla celów służbowych.

Właściciele psów obowiązani są zgłaszać w dotyczącym Zarządzie Miejskim, względnie Urzędzie Gminnym, w ciągu 8-miu dni o każdym przybytku, ubytku lub zmianie zaszłej w stanie psów ponad 3-y miesiące wieku, znajdujących się w ich posiadaniu, podając rodzaj, maść, rasę i wiek psów.

Mają być także rejestrowane psy czasowo wprowadzone, o ile psy te w danej miejscowości przebywają dłużej niż osiem dni, a mają więcej niż 3 miesiące wieku.

Zarządy Miejskie, względnie Zarządy Gmin, winny przez właściwe organa co miesiąc przeprowadzać rewizję dla stwierdzenia, czy wszystkie psy w miejscowości są zarejestrowane, a Milicja Obywatelska przy każdej sposobności kontrolować, czy rewizje te są dokonywane.

III.

W czasie obowiązywania niniejszego rozporządzenia winny Zarządy Miejskie, względnie Zarządy Gminne, zarządzać jak najczęstsze przeprowadzanie obław na psy, co do których nie dochowano powyższych przepisów.

Psy, co do których ominięto powyższe przepisy, t. j. psy schwytane przy obławach, oraz psy co do których stwierdzono, że nie są trzymane stale w zamknięciu lub na pewnej uwięzi, względnie chodzą nie zaopatrzone w kagańce i nie są prowadzone na smyczy, dalej psy nie zarejestrowane — mają być zgładzane pod dozorem miejscowej władzy w ciągu 48 godzin, jeśli właściciel w międzyczasie nie udowodni tej władzy, że wdrożył kroki w celu uzyskania zwolnienia psa od zgładzenia.

Do udzielania takiego zwolnienia uprawniona jest Władza Administracyjna I instancji za każdorazową zgodą Urzędu Wojewódzkiego tylko w wyjątkowych wypadkach i pod warunkiem, że psy takie przez 3-y miesiące będą poddane na koszt właściciela obserwacji lekarsko - weterynaryjnej.

Podczas dokonywanych obław na psy organa Milicji Obywatelskiej winny okazywać swą pomoc, zapewniając bezpieczeństwo osobom chwytającym psy.

IV.

Wprowadzanie, wywożenie psów z miejscowości obszaru zagrożonego do innych miejscowości dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem właściwej Władzy Administracyjnej I instancji po uprzednim uznaniu psa przez powiatowego lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

V.

Przekroczenia podstawowe niniejszego rozporządzenia, które nie wykluczają zastosowania innych nie stojących z nimi w sprzeczności środków ochronnych i tępiących zarazę, przewidzianych w powołanych na wstępie rozporządzeniach, karane będą według przepisów karnych rozdziału VII rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

VI.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Lublin, dnia 7 marca 1946 r.

Wicewojewoda

(—) Sokołowski

Poz. 23

PISMO OKÓLNE
WOJEWODY LUBELSKIEGO
do wszystkich Szpitali na terenie Woj. Lubelskiego
w sprawie taksy szpitalnej.

Nr. Zdr. II-1/325/46

Po zapoznaniu się z opinią Ob. Ob. Dyrektorów w sprawie taksy szpitalnej, ustalam następujące opłaty, obowiązujące od dnia 1 marca 1946 r.:

a) 1. Opłata dzienna na oddziale wewnętrznym . . . . 75.— zł
2. Opłata dzienna na oddziale chirurgicznym . . . . . . 100.— zł
3. Opłata dzienna na oddziale zakaźnym . . . . 50.— zł
4. Opłata dzienna na oddziale położniczo - ginekologicznym . . 100.— zł
5. Opłata dzienna na oddziale skórno - wenerycznym . . . 75.— zł

b) Za salę porodową i operacyjną (nie opatrunkową należy doliczać do 100.— do 500.— zł;

c) Ubezp. Społ., Dyrekcja Kolei Państwowych, Dyrekcja Lasów, Milicja Obywatelska, Korpus Bezpieczeństwa Publicznego, płacą stawki jak wyżej podane bez opłat za salę porodową i operacyjną;

d) dla PCK, PUR-u, Wydziałów Opieki Społ. opłata dzienna wynosi:
1. za chorych na oddziale wewnętrznym . . . . 60.— zł
2. za chorych na oddziale chirurgicznym . . . . 80.— zł
3. za chorych na oddziale położniczo - ginekologicznym . . . . 80.— zł
4. za chorych na oddziale zakaźnym . . . . 50.— zł
5. za chorych na oddziale skórno-wenerycznym . . . . . . 50.— zł

Żadnych opłat dodatkowych za: a) operację, b) badania, c) analizy, d) prześwietlenia i zdjęcia rentgenologiczne, e) leki, f) opatrunki, g) zastrzyki itp. ani szpital, ani też personel nie mają prawa pobierać.

Pozostawia się jednocześnie swobodę Dyrektorom Szpitali, ażeby w razie możności mogli stawki obniżać, kierując się zamożnością chorego.

Polecam odpisy niniejszego zarządzenia umieścić na widocznym miejscu: w poczekalni, kancelarii i przy wejściu do szpitala.

Za wykonanie powyższego odpowiedzialni są Dyrektorzy Szpitali, jak też i inni pracownicy.

Lublin, dnia 6 marca 1946 r. Wicewojewoda
(—) Sokołowski

Poz. 24

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO
do Ob. Ob. Starostów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego oraz Ob. Ob. Prezydentów miast wydzielonych Lublina, Siedlec i Chełma
w sprawie udzielania pomocy z darów UNRRA.

Nr. OP. I-18/919/46.

Poniżej podane zarządzenie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w sprawie udzielania pomocy z darów UNRRA Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i ścisłego stosowania.

Lublin, dnia 21 marca 1946 r.

Za Wojewodę
(—) Chełmowski
Naczelnik Wydziału

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Ministerstwo
Pracy i Opieki Społecznej
Nr. 4731/W/46

Do Wydziału Opieki Społecznej
Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego w Lublinie

W zakresie zaspokajania niezbędnych potrzeb życiowych opieka społeczna polega na dostarczaniu środków żywności, bielizny, odzieży, obuwia itd. tym osobom, które trwale lub chwilowo własnymi środkami materialnymi lub własną pracą uczynić tego nie mogą, jak również i na zapobieganiu wytwarzania się stanu powyżej wzmiankowanego.

Osoby więc, które pracują i z pracy czerpią środki na utrzymanie, nie podlegają z reguły opiece społecznej.

Tę kategorię osób, tj. robotników i pracowników, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej obejmuje w zakresie swego działania ochroną pracy, dba o odpowiednie ustawodawstwo ochronne, o odpowiednie warunki pracy i wynagrodzenie.

Robotnikom i pracownikom winny zapewnić środki utrzymania przedsiębiorstwa, instytucje i urzędy, w których pracują. Jedynie w wyjątkowych wypadkach Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej może przychodzić z pomocą i to w poszczególnych przypadkach osobom, które są zatrudnione, lecz ze względów na specjalne okoliczności potrzebują pomocy.

W związku z powyższym i z uwagi na ograniczone środki, jakimi dysponuje Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, w pierwszym rzędzie należy udzielać pomocy z darów UNRRA następującym kategoriom osób:

1) dzieciom i młodzieży w zakładach zamkniętych i w opiece częściowej,

2) niezamożnej młodzieży szkolnej i akademickiej,

3) dorosłym w zakładach zamkniętych i w opiece częściowej,

4) chorym w szpitalach i sanatoriach, umieszczonym na zlecenie Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (Wydziały Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich),

5) bezdomnym,

6) repatriantom i zdemobilizowanym żołnierzom, dopóki nie zaczną zarabiać na utrzymanie,

7) ludności terenów zniszczonych wojną, względnie ludności znajdującej się w biedzie wskutek działań wojennych,

8) ludności poszkodowanej wskutek klęsk żywiołowych.

Aczkolwiek prawie cała ludność naszego kraju znajduje się w ciężkich warunkach materialnych i potrzebowałaby pomocy, to jednak Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej ze względu na skromne środki, jakimi dysponuje, musi ograniczyć się do wykonywania opieki w zakresie ustawowego obowiązku.

Gdyby bowiem powyższą pomocą były objęte osoby zatrudnione i zarobkujące, tedy pomoc ta dla ludności pozbawionej możności utrzymywania się własną pracą i znajdującej się w ostatecznej nędzy byłaby tak minimalna, że ludność ta skazana byłaby na zagładę.

Warszawa, dnia 13 marca 1946 r.

Minister
w z. (—) **Giebartowski**

Poz. 25

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Lubelskiego, Starosty Grodzkiego Lubelskiego oraz Prezydentów miast Chełma, Lublina i Siedlec

o dysponowaniu spornym mieniem.

L. dz. Og. 141/46.

Minister Administracji Publicznej pismem okólnym z dn. 27 lutego b. r. L. dz. I. O. Org. 192/46 zawiadomił Urząd Wojewódzki, że Ministerstwo otrzymuje wiadomości o sporach między różnymi władzami i instytucjami państwowymi, co do prawa zarządzania i dysponowania mieniem państwowym. Zdarzają się wypadki, że urzędy, czy instytucje, będące w posiadaniu spornego mienia, dysponują nim przed ustaleniem przysługujących im praw, a nieraz nawet specjalnie zwlekają z rozstrzygnięciem sporu, narażając w ten sposób Skarb Państwa na niepotrzebne, nierzadko znaczne, straty.

W związku z tym Urząd Wojew. wyjaśnia, że urzędy, czy instytucje, w których posiadaniu znajduje się sporne mienie, powinny jedynie dokonywać niezbędnych czynności zabezpieczających, nie mają natomiast prawa dysponowania nim, dopóki sprawa właściwa nie zostanie ostatecznie rozstrzygnięta.

W wypadkach, gdy podobny spór o prawo zarządzania i dysponowania mieniem państwowym nie może być załatwiony w drodze bezpośredniego porozumienia się między zainteresowanymi urzędami (instytucjami) — sprawa winna być bezzwłocznie przekazana do rozstrzygnięcia właściwej władzy przełożonej do decyzji.

Lublin, dnia 15 marca 1946 r.

Za Wojewodę
(—) **Włodz. Borkusiewicz**
Naczelnik Wydziału

Poz. 26

OKÓLNIK Nr. 3
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO LUBELSKIEGO

do Ob. Ob. Przewodniczących Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Prezydentów miast w Lublinie, Siedlcach i Chełmie

w sprawie wynagrodzenia gmin za wymiar podatku gruntowego.

L. 1/2/46.

Biuro Prezydialne Krajowej Rady Narodowej reskryptem z dnia 22. I. 1946 r. L. dz. 9017/392/B2/45/Org./46 po uzgodnieniu sprawy z Ministerstwem Administracji Publicznej ustaliło co następuje:

Stosownie do § 113 rozp. Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250) zarządom gmin przysługiwało odszkodowanie za wymiar i pobór tego podatku.

Dekretem z dnia 13 września 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 73) wymiar, pobór, ściąganie i wpływy państwowego podatku gruntowego przekazane zostały związkom samorządu terytorialnego. Tym samym do wymiaru podatku gruntowego na r. 1945 nie ma zastosowania przepis § 113 wspomnianego powyżej rozporządzenia wykonawczego.

Postanowienia art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 62 z 1936 r., poz. 454) odnoszą się do wymiaru i poboru samoistnych danin komunalnych samorządów wyższego rzędu, pobieranych przez organa związków samorządowych niższych stopni. Wobec tego, że ani podatek gruntowy w całości, ani też procentowy udział w tym podatku samorządów wyższego stopnia nie może być traktowany jako samoistna danina komunalna samorządów wyższego stopnia, nie może więc być mowy o zastosowaniu do tych udziałów przepisów cytowanego art. 43, przewidującego wynagrodzenie dla gminy pobierającej podatek w wysokości 3% od pobranych sum.

Pozostaje to w zgodności zarówno z praktyką władz skarbowych, które nie pobierały od związków samorządowych odszkodowania z tytułu wypłacanych tym związkom udziałów w podatkach państwowych przed wejściem w życie dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 73), jak też wypływa z faktu, że gmina lub miasto, wymierzając i pobierając państwowy podatek gruntowy na rzecz swoją — nie ponosi dodatkowych kosztów z racji przekazywania udziałów samorządu powiatowego i wojewódzkiego tymże samorządom za wyjątkiem kosztów manipulacyjnych.

Na skutek tego ustalenia Biura Prezydialnego Krajowej Rady Narodowej gminy wiejskie i miejskie nie mogą na swoją rzecz potrącać żadnego odszkodowania za wymiar podatków gruntowego i od nieruchomości od udziałów przypadających w tych podatkach powiatowym i wojewódzkim związkom samorządowym oraz Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo - Zapomogowemu.

Niniejszy okólnik podadzą Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych do wiadomości i stosowania Zarządom gmin miejskich i wiejskich.

Lublin, dnia 21 marca 1946 r.

Wicewojewoda
(—) **J. Sokołowski**

Poz. 27

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego w sprawie nadania uprawnień mierniczego przysięgłego.

L. Pom. A. 284/Rej. 22/417/46

Na podstawie ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 454 rok 1928) Urząd Wojewódzki Dekretem z dnia 19 marca 1946 r. Nr. Pom. A 284 nadał Ob. Władysławowi Wigurze, po odebraniu od niego w dniu tym przysięgi, tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Lublinie.

Lublin, dnia 23 marca 1946 r.

Za Wojewodę
(—) **Inż. Józef Gawron**
Naczelnik Wydziału Pomiarów

Poz. 28

OBWIESZCZENIE

Centralnego Zarządu Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych w Lublinie.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Odbudowy z dn. 23 lutego 1946 r. Ministerstwo Odbudowy — Centralny Zarząd Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych podaje do publicznej wiadomości, że z dniem 15 marca 1946 roku zostają unieważnione

wszelkiego rodzaju pełnomocnictwa do zarządu i zabezpieczenia mienia opuszczonego lub porzuconego (w rozumieniu art. 1 i 2 Ustawy z dnia 6. V. 45 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Db. U. R. P. Nr. 17, poz. 97/1945) przedsiębiorstw, sprzętów i materiałów budowlanych, wydane przez Ministerstwo Odbudowy lub organa mu podległe przed dniem 15 marca 1946 r.

Osoby lub instytucje, posiadające takie pełnomocnictwa obowiązane są zgłosić je osobiście lub przez swych przedstawicieli przed dniem 1 kwietnia 1946 r. w Ministerstwie Odbudowy w Centralnym Zarządzie Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych, Warszawa, Al. Stalina 38.

Osoby lub instytucje, usiłujące po dniu 15 marca 1946 r. wykonać zabezpieczenie lub zarząd przedsiębiorstw, sprzętu i materiałów budowlanych, stanowiących mienie opuszczone lub porzucone na podstawie unieważnionych pełnomocnictw, będą pociągane do odpowiedzialności karnej i cywilnej za ewentualne szkody, na jakie z powodu ich działalności interes Państwa będzie narażony.

Z dniem 15 marca 1946 r. Centralny Zarząd Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowlanych jest jedynym organem Ministerstwa Odbudowy upoważnionym do zarządu, zabezpieczenia i przejmowania przedsiębiorstw budowlanych, materiałów budowlanych i sprzętów budowlanych, stanowiących mienie opuszczone i porzucone na zasadzie Ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych.

O powyższym zostały powiadomione wszelkie właściwe Władze i Urzędy upoważnione do ściągania nadużyć w tym zakresie.

Warszawa, dnia 4 marca 1946 r.

Dyrektor Naczelny
Centralnego Zarządu
Zrzeszeń Przedsiębiorstw Budowl.
(—) **Inż. Wł. Skoraszewski**

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT

o zmianach, zaszłych w niektórych agencjach pocztowych na terenie Województwa Lubelskiego.

1. Zarządzeniem Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie z dnia 18 marca r. b. Nr. O. Org. 28, z dnia 11 marca r. b. została uruchomiona agencja pocztowo-telekom. 3 stopnia Sielec, powiat Chełm Lub. Godziny urzędowe ustalone od 8-ej do 15-ej. Nowootworzona agencja będzie kursowo połączona z urzędem poczt. telek. Chełm Lub. 1.

2. Zarządzeniem tejże Dyrekcji z dnia 18 marca rb. Nr. O. Org. 29, z dniem 11 marca rb. została zwinięta agencja p. t. Leśniowice, pow. Chełm Lub.

Miejscowości, należące do wymienionej agencji, włącza się do obszaru pocztowego nowoutworzonej agencji p. t. Sielec.

Lublin, dnia 25 marca 1946 r.

Naczelnik Wydziału Ogólnego
(—) **Włodz. Borkusiewicz**

OGŁOSZENIA

Zgodnie z art. 25 i 30 prawa budowlanego (Dz. U. R. P. Nr. 34/1939, poz. 216) Zarząd Miejski m. Zamościa podaje do publicznej wiadomości, że wznawia prace (przerwane działaniami wojennymi) nad sporządzeniem planów zabudowania m. Zamościa. Na podstawie opracowanego, ogłoszonego i podanego do publicznego wglądu przed wojną **projektu**, zostaną obecnie sporządzone **plany zabudowania.** Termin i miejsce, w którym zainteresowani będą się mogli zaznajamiać z treścią pow. planów, oraz termin zgłaszania zarzutów przeciw tym planom, zostanie dodatkowo opublikowany.

Zamość, dnia 15 marca 1946 r.

Arch. miejski (—) **T. Zaremba** — Burmistrz m. Zamościa (—) **I. Kowalski**

—o—

Unieważnia się skradzioną Kennkartę oraz zezwolenie na prowadzenie samochodu i Legitymację Związku Szoferów, wydane na nazwisko Prokopowicza Mieczysława.

—o—

Unieważnia się skradzione dokumenty osobiste: Kennkartę, Legitymację szoferską, prawo jazdy, wydane przez Zawodowy Związek Szoferów w Lublinie na nazwisko Jarugi Tadeusza.

Unieważnia się zagubione prawo jazdy i książkę wojskową, wydane na nazwisko Pluty Wacława.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy, wydane przez Zawodowy Związek Pracowników i Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Dąbek Edward.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy, wydane przez Zawodowy Związek Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Bala Feliksa.

—o—

Unieważnia się zagubione prawo jazdy, wydane przez Zawodowy Związek Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Śledzińskiego Maksymiliana.

—o—

Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną z R. K. U. Lublin i prawo jazdy, wydane przez Zawodowy Związek Kierowców Samochodowych w Lublinie na nazwisko Olecha Albina.

—o—

Unieważnia się skradziony dowód osobisty i książkę wojskową skradzioną dnia 28. I. 1946 r. na linii Wrocław — Zegoń, wydane na nazwisko Kudlicki Edward.

—o—

Unieważnia się skradzione prawo jazdy na wszystkie pojazdy mechaniczne, wydane przez Związek Zawodowy Kierowców Samochodowych na nazwisko Bizańskiego Kazimierza.

—o—

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Zamość w dniu 17. I. 1945 r. na imię Pieczykolan Kazimierz, zamieszkały w Starym-Zamościu, powiatu zamojskiego.

Cena niniejszego numeru wynosi 15 zł.

Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

Pierwsza Drukarnia Państwowa w Lublinie